

آیین‌نامه روش تعیین حق‌الزحمه پایه خدمات حسابرسی جامعه حسابداران رسمی ایران

ماده ۱

حق‌الزحمه خدمات حسابرسی، شامل حق‌الزحمه ساعت کار مستقیم حسابرسان مأمور در هر کار حسابرسی طبق بودجه ساعتی برآورد شده، نرخ حق‌الزحمه ساعتی رتبه‌های مختلف حسابرسی، هزینه‌های سربار قابل تخصیص و حاشیه سود هر کار، می‌باشد.

تبصره ۱: هزینه‌های ایاب و ذهاب و ناهار روزانه حسابرسان مأمور در هر کار، چنانچه توسط صاحبکار تأمین نشود، طبق آیین‌نامه کارکنان دولت قابل بازیافت است.

تبصره ۲: هزینه‌های فوق‌العاده مأموریت حسابرسان مأمور در هر کار (حسب مورد)، طبق مفاد ماده (۶) این آیین‌نامه، می‌باشد.

ماده ۲

برای هر کار حسابرسی، فرم برآورد بودجه ساعتی (به تفکیک سرفصل حساب‌ها و عناوین مورد رسیدگی و رتبه‌های شغلی مسئول رسیدگی) همراه با مستندات برآورد بودجه، باید تهیه و توسط مدیر مسئول کار و مدیر دوم کار، همچنین مدیرعامل مؤسسه (حسب تفویض اختیارات هیأت مدیره به ایشان)، امضا شود. (فرم) کاربرگ به‌همراه یک نسخه از قرارداد امضاء شده به جامعه ارسال شود.

تبصره ۱: بودجه ساعتی باید مستند و متکی به بررسی سوابق مالی و عملیاتی واحد مورد رسیدگی بوده و در صورت افزایش/ کاهش آن نسبت به سال مالی قبل، مدارک، شواهد و دلایل کافی و لازم جمع‌آوری و در سوابق نگهداری شود. همچنین در راستای حفظ و بهبود کیفیت حسابرسی، کاهش حق‌الزحمه حسابرسی نسبت به سال مالی قبل (مگر در شرایط استثنایی و ناشی از کاهش یا توقف فعالیت واحد مورد رسیدگی) مجاز نیست.

تبصره ۲: حق الزحمه سایر خدمات حرفه‌ای حسب توافق مؤسسه و شاغلین انفرادی با اشخاص طرف قرارداد، با رعایت حداقل‌های مقرر در ماده ۳ این آیین‌نامه، خواهد بود.

ماده ۳

نرخ پایه حق الزحمه ساعتی کار حسابرسی با در نظر گرفتن ماده ۱۰ آیین‌نامه سقف مجاز خدمات تخصصی و مزایا به عنوان نرخ مبنا و بر اساس حداقل حقوق مطابق بخشنامه وزارت کار تعیین می‌گردد. ضرایب شغلی رتبه‌های حسابرسی و درصد قابل تخصیص در هر کار حسابرسی به شرح جدول ذیل می‌باشد:

ردیف	رتبه حرفه‌ای	درصد قابل تخصیص در هر کار حسابرسی	ضریب شغلی
۱	کمک حسابرس	۱۰ درصد	۱/۲۵
۲	حسابرس	۵۰ درصد	۲
۳	حسابرس ارشد	۲۰ درصد	۳
۴	سرپرست حسابرسی	۷ درصد	۴/۵
۵	سرپرست ارشد حسابرسی	۷ درصد	۶
۶	مدیر اول / شریک ۱	۴ درصد	۸
۷	مدیر دوم / شریک ۲	۲ درصد	۱۰

درصد ساعات کار قابل تخصیص به هر کار حسابرسی طبق ماده ۱۰ آیین‌نامه سقف مجاز می‌باشد.

تبصره ۱: مؤسسات حسابرسی و شاغلین انفرادی موظفند ضمن رعایت حقوق مبنای محاسبه نرخ‌های مقرر در این دستورالعمل در پرداخت حقوق و مزایای رده‌های حرفه‌ای با اجرای سیاست‌ها و روش‌های مناسب، موجبات جذب و نگهداری آن‌ها را فراهم نمایند. این موضوع در بررسی‌های نظارتی جامعه لحاظ خواهد شد و هیأت مدیره مکلف است نسبت به حسن اجرای این ماده نظارت نماید.

تبصره ۲: در صورت وجود تفاوت شاخص افزایش نرخ حق‌الزحمه تعیین شده وزارت کار و امور اجتماعی با شاخص تورم سالانه اعلام شده توسط بانک مرکزی، افزایش نرخ پایه حق‌الزحمه ساعتی کار حسابرسی بر اساس گزارش توجیهی هیأت مدیره و تصویب شورای عالی حداکثر تا سقف نرخ تورم سالانه پس از اخذ مجوز وزیر امور اقتصادی و دارایی مجاز می‌باشد.

تبصره ۳: در شرایط خاص که تعیین حق‌الزحمه حسابرسی بر مبنای عوامل اثرگذار بر حق‌الزحمه حسابرسی از قبیل مجموع دارایی‌ها، مجموع درآمدها، فن‌آوری اطلاعات، هوش مصنوعی و... امکان‌پذیر باشد، هیأت مدیره جامعه مکلف است مدل مناسب برای تعیین حق‌الزحمه را در چارچوب مقررات جامعه تهیه و پس از تأیید شورای عالی جامعه و تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی اجرا نماید.

ماده ۴

رعایت حداقل نرخ‌های پایه حق‌الزحمه ساعتی رتبه‌های حرفه‌ای در محاسبات حق‌الزحمه پیشنهادی خدمات حسابرسی ضروری است و اعمال مبالغ بیشتر از نرخ‌های فوق، حسب توافق طرفین مجاز است.

ماده ۵

هزینه‌های سربار مستقیم قابل تخصیص و سایر هزینه‌ها به هر کار حسابرسی، شامل هزینه‌های اجاره دفتر مرکزی و شعب (حسب مورد)، کارمند اداری و خدماتی، ملزومات، کاغذ و کاربرگ مصرفی و... برای کلیه کارهای حسابرسی، معادل حداقل ۳۰ درصد حق‌الزحمه کل ساعات کار مستقیم حسابرسی، تعیین می‌گردد.

ماده ۶

هزینه‌های فوق‌العاده مأموریت خارج از مرکز حساب‌رسان مأمور، مطابق ماده (۴۶) قانون کار جمهوری اسلامی ایران، بر مبنای حداقل حقوق ثابت روزانه رتبه‌های مختلف حسابرسی، تعیین می‌گردد.

تبصره: سایر هزینه‌های مترتب بر مأموریت کارکنان، شامل هزینه‌های ایاب و ذهاب از محل مؤسسه حسابرسی به پایانه زمینی و یا فرودگاه مبدأ و بالعکس، بلیت اتوبوس یا

هواپیما، ایاب و ذهاب از پایانه زمینی و یا فرودگاه مقصد به محل مأموریت و بالعکس، اقامت در هتل، غذا و خوراک ایام مأموریت و ایاب و ذهاب روزانه در مدت مأموریت، چنانچه توسط صاحبکار تأمین نشود، طبق آیین‌نامه مورد عمل مؤسسه حسابرسی، در حدود ارزش‌های متعارف قابل بازیافت است.

ماده ۷

سایر موارد قابل انتساب به هر کار حسابرسی، شامل سود مورد انتظار اعضا در ارائه خدمات حرفه‌ای می‌باشد. حداقل ضریب سود مورد انتظار از ارائه خدمات حرفه‌ای ۲۰ درصد (قبل از احتساب سربار) تعیین که به حق‌الزحمه تعیین شده در چارچوب این آیین‌نامه اضافه می‌شود.

ماده ۸

لازم است ضوابط این آیین‌نامه در پرسش‌نامه‌های پیش‌بینی شده در آیین‌نامه نظارت حرفه‌ای (موضوع ماده ۳۱ اساسنامه) منظور و در طبقه‌بندی حسابداران رسمی شاغل و مؤسسات حسابرسی مورد توجه قرار گیرد.

ماده ۹

آیین‌نامه حاضر در اجرای مفاد ماده (۶۳) اساسنامه جامعه حسابداران رسمی ایران در ۹ ماده و ۶ تبصره توسط شورای عالی جامعه حسابداران رسمی ایران پیشنهاد شده و در تاریخ به تصویب وزیر امور اقتصادی و دارایی رسیده و از تاریخ تصویب، لازم‌الاجرا است.